

1938

KRISTAUS

KARALIA

4-6, 8, 10-20, 23-42

24, 26-47, 49

LATVIŠS

No. 4. Mt. XVIII

Sausio-Jan. 22, 1938

10

III SEKMADIENIS PO TRIJŲ KARALIŲ

LEKCIJA

Rom. 12, 1-21.

OLIAI, nelaikykite pat. savęs išmin-
tingais. Niekam piktumu tu pikta neat-
mokėkite; rūpinkitės tuo, kas geru, ne tik
Dievo akyvaizdoje, bet ir visų žmonių. Jei
gali būti, kiek nuo jūsų pareina, būkite tai-
koje su visais žmonėmis. Nekeršykite pa-

tyys, mylimiausieji! bet duokite vietos rūsty-
bei; nes yra parašyta: Mano kerštas; aš at-
silyginsiu, sako Viešpats. Taigi, jei tavo
neprietelis alksta, papenėk jį; jei jis trokš-
ta, duok jam atsigerti. Nes tai darydamas,
tu krausi žarijas ant jo galvos. Nesiduok
apgaltėti savęs piktumui, bet apgalėk pikta
gerumu.

EVANGELIJA

Mato 8, 1-13.

NUO METU, kuomet Jėzus nužengė nuo
kalno, jį sekė daug minių. Ir štai, raup-
s priejo, pagarbino jį ir tarė: Viešpa-
ni nori, tu gali padaryti mane nesutep-
tą, ištiesęs ranką, palietė jį ir tarė:
būk nesuteptas. Ir tuojuo jis pagi-
vo raupsų. Jėzus gi jam tarė: Veiz-
l niekam nesakyk, bet eik, pasi-
amigui ir atnaušk davaną, kurią yra
Možė, jiems paliudyti. Kuomet jis įėjo
maumą, prie jo prisiartinio šimtinin-
eldė jį, sakydamas: Viešpatie, mano
namie stabo ištiktas ir skaudžiai
Jėzus jam tarė: Aš ateisiu ir jį
Bet šimtininkas atsakydamas

kalbėjo: Viešpatie, aš nevertas, kad tu įei-
tumei po mano stogu, bet tark tiktai žodį, ir
mano tarnas pasveiks. Nes ir aš esu žmo-
gus po valdžia pastatytas ir turiu po sa-
vim kareivių; aš sakau šitam: Eik, ir jis
eina; kitam: Ateik, ir jis ateina, ir savo tar-
nui: Tai daryk, ir jis daro. Girdėdamas tai,
Jėzus stebėjosi ir ėjusiems paskui save tarė:
Ištikrųjų, sakau jums, aš neradau tai didžio
tikėjimo Izraelyje. Taigi, aš sakau jums,
daugelis iš rytų ir vakarų ateis ir sėsis prie
stalo dangaus karalystėje su Abraomu, Iza-
oku ir Jokūbu; karalystės gi vaikai bus iš-
mesti laukan į tamsybes; ten bus verksmo ir
dantų griežimo. Šimtininkui gi Jėzus tarė:
Eik, ir tebūna tau, kaip įtikėjai. Ir tą pa-
čią valandą tarnas pagijo.

GIAU DĖMESIO SPAUDAI

ra toks papras-
būtinas da-
tik nė vie-
ieina be
ydi šiu

šiandien tik laukinis žmogus laikraščių ne-
skaito.

Toji tūkstančiais egzempliorių kasdien ir
kas savaitę plūstančioji spauda nėra ne-
reikšminga. Ji yra galybė, kurios įtaka la-
bai plačiai ir labai giliai siekia. Ji yra tar-
si iš mažų lašelių susidariusi srovė, kuri
viską su savim nešasi. Reikia atsiminti, kad
tikraštis apima visas sritis ir jame rašoma
giliausiais klausimais, kad jis ne tik pa-
da sausus įvykius, bet nuolat tam tikro
sviesoje juos įvertina. Tokiu būdu lai-
čio poveikyje susidaromos politinės pa-
sios arba nusistatymai vienu bei kitu
meninio gyvenimo klausimu. Dar dau-
— neretai laikraštis nulemia vienokios
tokios pasaulėžiūros pasisavinimą. Žo-

džiū, spaudos reikšmė mūsų laikais yra didelė ir neabejotina. "Redaktoriaus kėdė kartais atsveria trijų valdovų sostus" — pasakė vienas prancūzų rašytojas. Įvertindami tą didžiulę spaudos reikšmę, visi stengiasi ją panaudoti savo tikslams, savo idėjų sklaidimui. Šiam reikalui negailima nei lėšų, nei kitų didžiausių aukų.

Deja, tik mes, katalikai, dar vis nenorim pakankamai įvertinti spaudos. Nors nepatogu, bet reikia prisipažinti, kad mes žymiai vėliau, negu mūsų priešai, atkreipėme dėmesį į spaudą ir pradėjom ją tinkamai organizuoti. Už tą klaidą šiandien mes kenčiame — didžioji ir pati įtakingoji spauda nėra mūsų rankose. Tiesa, yra gerų ir labai rimtų katalikiškų laikraščių, ypač kitose valstybėse, tačiau jų įtaka toli gražu tiek nesiekia, kiek milijonais egzempliorių spausdinamų nekatalikiškų laikraščių. Negera to, kad mes per vėlai įvertinome spaudos reikšmę ir padarėme didelę klaidą, tačiau mes ir dabar dar nesistengiame tos klaidos atitaisyti. "Mes katalikai," sako žymus vengrų katalikų veikėjas P. Ad. Bangha, S. J., "60 procentų savo jėgų skiriame pastoracijai, 20 procentų auklėjimui ir mokymui, 15 procentų labdarybei ir socialinei globai, bet vos 1 procentą teskiriame spaudos apaštalavimui, nors ir žinome, kad spaudos reikšmė ir galybė yra nepaprastai didelė." Ar ne laikas būtų blaiviau pažiūrėti ir teisingiau jėgas paskirstyti? Mes, katalikai, sudarome didžiausią pasaulio organizaciją, bet šių dienų pasaulis neklauso mūsų žodžių ir praeina, mažai dėmesio kreipdamas į mus. Kodėl taip yra, kodėl sumažėjo katalikų įtakingumas? Viena to liūdno fakto priežasčių, kaip teisingai pastebi vienas vokiečių vyskupas, yra mūsų nepakankamas spaudos įvertinimas. Jeigu mes turėtume tokią galingą spaudą, koki yra mūsų priešų rankose, tuomet pasirodytų, koki jėga yra Katalikų Bažnyčia.

Dabar mes ieškome naujų kelių ir sėkmingų būdų gražinti pasaulį prie Kristaus. Jeigu mes norime, kad pavyktų mūsų pastangos sukrikščioninti pasaulį, mes turime pradėti daugiau vertinti spaudos reikšmę šioje svarbioje misijoje. Žinokime, kad kovoje už Dievą šiandien patikimiausias ginklas yra spauda. Šv. Tėvas Pijus X aiškiai pasakė: "Veltui statysite bažnyčias, rengsite misijas, steigsite mokyklas, darysite visokių

gerų darbų — visos jūsų pastangos nueis niekais, jeigu nemokėsite naudotis katalikiškąja spauda." Taigi, daugiau dėmesio spaudai!

V. Giedra ("Ž. P.")

BŪKITE TAD GUDRŪS...

"Būkite tad gudrūs kaip žalčiai ir neklastingi kaip karveliai" (Mat. 10, 16).

VIENOJ ŠALY piliečiai turėjo keistą paprotį rinkti sau karaliūm svetimą žmogų ir dar tokį, kuris nę kiek nepažįsta jų papročių. Toks karaliūš gaudavo visišką valdžią: galėjo kaip tinkamas valdyti jų kraštą per vienerius metus. Bet, metams pasibaigus, tuoj sukildavo visi gyventojai, atimdavo iš jo visus turtus ir visai pliką ištremdavo visam amžiui į negyvenamą salą. Ten jis bado ir šalčio kankinamas turėdavo mirti.

Bet štai atsitinka jiems valdovu išrinkti kažkoks vyras, kuriam toji apgaulinga laimė nestengė apsukti galvos. Jis kažkaip sužinojęs, kokie pyragai jo laukia, rimtai susirūpino ateitimi. Kartkartėmis per ištikimus tarnus vis gabelo į tą salą savo turtą.

Praslinko ištisi metai ir karaliūš, visko nustojęs, atsidūrė toli toli tarp plačiųjų banguojančių vandenų. Bet bėdos jam nebuvo. — gyveno iš suvežtų turtų ir tiek...

Kiek tų karaliū gyvenimas panašus į mūsų, savaime aišku. Ar pasaulis nę tas keistasis kraštas, kur žmonės ūžia, puotauja, linksminasi, žodžiu, kiek įmanydami tenkina visokius širdies įgeidžius? Bet štai, nevienam, rodos, jau prikopus laimės viršūnei, staiga, lyg tyčia, pukšt — ir nutrūksta gyvenimo siūlas. Tada reikia, viską palikus, keliauti į tą tolimą salą — į amžinatvę. O kas ten laukia? — Gerai, jei iš anksto buvo pasirūpinta, jei nuopelnų ir gerų darbų buvo pasirinkta.. O jei ne, tai kas tada?...

Vk. Šk.

"Ne vienas, iškeltas į aukštybes, pasirodė esąs paikas." (Priežodž. 30, 32).

"Tegul kitas tavo giria, bet ne tavo burna." (ten pat: 26, 2).

KODĖL JIE PERSEKIOJA BAŽNYČIĄ?

TIK buvo praūžęs Vokiečių su Prancūzais karas. Kare vokiečiams ypač pasitarnavo jėzuitai: jie perrišinėjo sužeistuosius, rūpinosi jais karo lauke, nešė dyvasinę pagalbą. Ir štai netrukus po to 1872 m. liepos mėn. 4 dieną išleidią įstatymą prie tuos pačius, kurie nek pasidarbavę buvo fronte. Jie visi išstremiami iš savo tėvynės.

Šiam neteisingam įstatymui išleisti daug buvo prisidėjęs valstybės sekretorius Nyberdingas. Po kurio laiko, buvo tai 1912 m., jei aš neklustu, mirtis taptelėjo jam į petį ir tarė: Pasirenk! Eisi į didįjį teismą." Ir žmogus atsigulė į mirties patalą. Nebuvo dabar išskaičiavimo rodyti savo išvirkščią kailį, galėjo dabar nuosirdžiai pasakyti, kur yra tiesa. Nori suvesti sąskaitas su Dievu. Kviečiasi į pagalbą vėl tuos pačius jėzuitus, kurių neapkentė ir persekiojo sveikas būdamas.

Po Nyberdingo mirties katalikų Centro atstovas Groberis tuos dalykus paskelbia viešumon. Tada priešai šoko prikaišioti: kaip tai, girdi, Groberis, kurs save vadina kataliku, sulaužė jam patikėtą paslaptį. Gindami neteisingus užsipuldinėjimus stoji velionies giminės. Jie rašė: "Mes apskelbėme tuos dalykus, nes tokia buvo nebašninko valia. Jo buvo noras, kad tie dalykai būtų visiems žinomi. Tą jis aiškiai pabrėžė. Visa Vokiečių tauta turinti žinoti, kad jis su Bažnyčia susitaikęs mirė, kad tą malonę jis gavęs vienam jėzuitui tarpininkaujant."

Ar tai nėra nuostabūs Dievo keliai žmogaus gyvenime?

Delcasse

Žinomas prancūzų ministeris Delcasse visomis išgalėmis dirbo, kad tik ex-prezidentas Combes išvytų iš Prancūzijos gailestingųjų darbų ordinus ir šiaip vienuolius. Tik štai 1912 metų vasarą ministeris gauna nemalonią žinią patirti. "Žinai ką, brolau," sako jam gydytojai, "tamstai būtinai reikės gulti ant operacijos stalo." Ir štai tas vyras, kurs siekė išstremti iš savo krašto labdarin-gas kongregacijas, važiuoja dabar pas gailestingas seseles į Nyderbroną. Seserų ligoninėje duodasi padaryti operaciją, paveda save jų globai ir priežiūrai.

Vienas jo draugas išgirdęs tokią istoriją, nenorėjo nieku gyvu tikėti. "Kaip tai,"

sako jis, "tas, kurs nekentė vienuolių seserų, norėjo jas išvyti iš Prancūzijos, argi dabar pats būtų pas jas nuvažiavęs į Vokietiją. Ne, tai negalimas daiktas!" Jis dėl to rašo seserims į Nyderbroną ir klausia, ar iš tikro pas jus esąs ministeris Delcasse ir kaip jam patinka. Į šį laišką atsakė pats Delcasse: "Mano drauge, aš esu čia, ir sakau jums, kad esu labai gerai prižiūrimas."

Poincare

Tai buvo 1913 m. rudenį. Prancūzų valstybės prezidentas Poincare darė didelę kelionę per pietų Prancūziją. Aplankomų miestų bažnyčios tikrai buvo garsios savo meniskais paveikslais ir kitomis įžymybėmis. Jos kiekvieną svetimą, šokių ir anokį, savę viliojo. Bet Poincare nedrįso nė kojos įkelti į bet kurią bažnyčią. Žinoma, masonų baimė to jam neleido.

Netrukus po to Poincare aplankė Madride karalių. Bet čia Ispanijoje Poincare apsilankė bažnyčioje. Ir ne tik apsilankė: jis susiėjo su vyskupu, paėmė nuo jo švento vandens pasišlakstyti ir persižegnojo, kaip kiekvienas pamaldus katalikas daro. Ispanijos laikraščiai dar smulkesnių duoda žinių, kaip jis vaikščiojęs apžiūrinėdamas istorinę katedrą, kaip prezidentas du kartu priklausęs prieš altorių, kur raudona lempe sakė esant švenčiausiąjį, kaip jis "pamaldžiai" elgėsi, tekalbėdamas vien patylių čiais ir t.t.

Minimas prezidento elgesys, kurio metrikuose užrašyta "katalikas," nėra vienintelis. Jis ir Rusijoje su caru meldėsi ir nuo Peterburgo metropolito ėmė švento vandens pasišlakstyti. Štai kokiais bejėgiais paverčia vyras žmonių baimė. Prancūzijoje tas valstybės vyras bijojo masonų ir savo partijos betikybų narių. Ispanijoje gi prisiminė savo krikščionišką jaunystę, prisiminė tikinčius savo tėvelių namus. Mirties akivaizdoje, kada atstos nuo jo visoki poaukščiai ir laipsniai, kada apleis jį žmonės, argi jis nedarys ant kaktos atpirkimo ženkle—kryžiaus.

Viktoras Emanuelis

Kaip skruzdėlynas 1870 m. rugsėjo mėn. 20 d. pasipylė prieš Romos miestą Piemonto kariuomenės būriai. Netrukus buvo paimta ir Roma ir paskelbta, kaip karaliaus Ema-

nuelio nuolatinė buveinė. Tuoju atėmė iš popiežiaus visas valdomas žemes, kurias jam kunigaikščiai ar šiaip katalikai buvo amžinon nuosavybėn padovanoję. Tų pačių metų spalio mėnesį Piemonto gyventojai suruošė komedijantiškus rinkimus, kurie turėjo pateisinti ar pridengti negarbingą Bažnyčios turtų išplėsimą. Čia galėjo balsuoti, kas tik norėjo, be jokios tvarkos. Buvo balsai suskaičiuoti ir prieita apgaulingų rezultatų (išvadų), girdi, 40,000 balsų už ir 46 prieš, kurie, žinoma, nė kiek nebuvo sunkiau išbraukti, kaip ir kiti.

Bet karaliaus sąžinei tas nedavė ramybės. Po vadinamų balsavimų vyriausis ministras atėjęs pas karalių, sveikina jį kaip "tikrai laimingą žmogų." Karalius gi nepatenkintas atšoka kelis žingsnius atgal ir surinka jam: "Nė žodžio man daugiau, Sella! Man ateitis dabar nebeturi jokių linkėjimų. Ją turėčiau, tiesą sakant, revolverio šūviu savo betiksliai gyvenimui galą padaryti!" Šie pilni nusivylimo žodžiai, pasakyti Bažnyčios turtų užgrobiko, yra užsilikę senatoriaus Ferdinando Martini užrašuose.

Karalius Viktoras Emanuelis baigė savo gyvenimą nesusitaikęs su Bažnyčia. Revolverio kulka, kurią jis savo gyvenimui kaip nupelnytą užmokestį buvo skyęs, nepalietė jo. Bet to revolverio šūvio neišvengė jo sūnus, vėliau buvęs karalius Humbertas. Jis žuvo 1900 m. liepos 29 dieną.

Dėl nesiskaitymo su Bažnyčia, dėl jos žeminimo, dėl pakilusios revoliucinės nuotikos pridygo Italijoje visokių piktadarių anarkistų, lyg grybų po lietaus. Vienas jų ir pasiuntė karaliui revolverio kulką. Ji buvo lyg dovana už niekais vertimą dieviško ir žmogiško autoriteto. Ji buvo vaisius, gimęs iš kovų su Bažnyčia. *Vikt.*

Tikroji Išminties Knyga

KAI vienas broliukas vienuolis paklausė šv. Domininko, kokioje knygoje jis išmokės tiek daug mokslo ir tokios aukštos išminties, jis atsakė: "Meilės knygoje aš daug daugiau išmokau, negu visame šv. Rašte." Į šią klausimą panašiai atsakė ir šv. Pranciškus Salezietis: "Meilė yra viso teologijos mokslo knyga. Ji pripildo nemokytus Povilą, Antaną, Hilarijoną, Simeoną, Pranciškų ir kt. šventuoju mokslu." Garbingasis kardinolas Hugo pasakė: "Kas turi daugiau meilės, tas turi daugiau ir supratimo, nes ugnis tada šviesiau šviečia, kai geriau kurenasi." *Sulietuvino L. P.*

Kankinio Rožančius

ANGLIJOS karalienės Elzbietos (1603) viešpatavimas buvo labai žiaurus. Elzbieta neapkentė katalikų ir juos, kur tik galėdama, visur persekiojo.

Tarp Ougelio kunigų, mirusių kankiniais už tikėjimo skelbimą, buvo ir garbingas kun. Oglivie, S. J. Šio kankinio mirties valanda ilgai buvo minima dėl jo šv. rožančiaus.

Kada jau žydymo vietoje stovinčiam kunigui budelis ėmėsi rišti rankas, šis išsitraukė iš savo kišenės rožančių ir metė jį į didelę žiūrėtojų minią, belaukiančią jo mirties. Rožančius nukrito ant jauno vengrų bajoraičio krūtinės. Buvo tai Jonas iš Ekersdorfo, vėliau gavęs karaliaus vietininko — gubernatoriaus valdžią.

Senatvėje apie ši savo įvykį jis pasakojosi pažįstamam kun. Balbinui.

— Jaunatvėje, — sako jis, — važinėjau po Angliją. Buvau tada laisvamaniš, juokiau si iš religijos ir iš visko, kas tiktai buvo kilnu ar šventa. Atsitiko, — gal taip buvo Dievo Apvaizdos leista, — kad pakliuvau į Skotijos (Anglijos dalis šiaurės Didž. Britanijoje) miestą Glasgovą kaip tik tuo metu, kada buvo žudomas tėvas Oglivie. Niekados negalėsiu užmiršti kilnios to kunigo veido išraiškos ir tos ramybės, kuri jo nepaliko net pačios mirties akivaizdoje. Kada jis nuoširdžiai atsisveikino su katalikais, susirinkusiais jo mirties vietoje, — metė į jų tarpą savo rožančių, gal būt, norėdamas jį palikti jiems atminimui. Rožančius nukrito ant mano krūtinės, ir aš jį sugriebiau rankomis. Bet katalikai puolėsi prie manęs ir rožančių tuoju atėmė.

Apie tikėjimą tada nieko dar nesupratau, todėl nesidomėjau nė tuo pamaldumo įrankiu. Bet kaip keista, kad aš nuo tos valandos netekau ramybės. Rožančius taip užgavo mano sielą, kad, kur tik aš ėčiau, visur mane kankino mintis: kodėl to garbingo Dievo tarno rožančius puolė ant tavo, o ne ant kurio kito, krūtinės?... Ta mintis mane taip vargino keletą metų, kol pagaliau, visiškai nustojęs ramybės, pradėjau jos ieškoti kataliku tikėjime. Ir tokiu būdu aš tapau kataliku.

Už atsivertimą esu dėkingas to kankinio rožančiui. O, kad aš dabar jį turėčiau, niekam jo, kad ir už brangiausią pasaulyje daiktą, neatiduočiau! — baigė savo pasikalbėjimą su kunigu tasai garbingas vyras.

Sulietuvino Severinas,

Švč. Panelės Marijos Guadalupės Apsireiškimas Meksikoje

ŽINODAMAS, kad lietuviai be galo domisi Meksikos tautos valsybiniu ir religiniu gyvenimu, ryžasi aprašyti vieną Nekaltai Pradėtosios Panelės Marijos apsireiškimą siekiamą pirmuosius Amerikos atradimo ir Meksikos kolonizavimo dešimtmečius, kai, įsigalėjus ispanams (Vidurinėje Amerikoje ir galutinai užkariavus primityvius indėnus, emė švisti pirmieji Gerosios Naujienos spinduliai ir krikščioniškosios kultūros bei civilizacijos pragieduliai. Nuostabus ir ilgas būtų darbas istoriniai dokumentuoti tą apsireiškimo faktą. Tad, iš anksto jau užtikrinu, jog Marijos Guadalupės apsireiškimas Meksikos valstybėje yra istorinis faktas, užfiksuotas ir patvirtintas istoriniais dokumentais, ir jo daliviai tikrai yra istoriniai asmenys. Visa tai išsklaido abejonių ir mitologinio pobūdžio rūkus, ir pastato mus istorinio įvykio tikrovėje. Štai jums trumpas apsireiškimo pavdavimas.

Ivyko tai 1531 metais, gruodžio mėn. 9-12 dienomis. Vienas paprastas, nuolankus ir doras meksikietis indėnas, seniai atverstas į katalikų tikėjimą, ir pakrikštytas Jono Diego vardu, vieną ankstybą rytą žingsniavo šv. Jokūbo bažnyčion išklaudyti šv. Mišių. Jau gerokai praaušęs priėjo kalnų virtinę, supančią slėnį ir ežerą, prie kurio guli išsidriekęs Meksikos miestas. Prisiartinęs prie Tepejakak'o (Tepeyacac) viršukalnės pašlaičių iš stūksančių uolų išgirdo skambios ir malonios dainos melodiją, lyg tai būtų paukštelių čiulbuonėlių širdį žavinčios sutartinės, kurios, atsimušdamos į kalnų akmeningas uolas, maišėsi ir kartojosi, sudarydamos harmoningiausį koncertą. Indėnas, užmetęs akimis vietą, iš kurios jam atrodė sklido taip saldūs malonūs aidai, pastebėjo spindintį baltą debesėlį, apsuptą vaivorykštės trispalve juosta, susidariusia iš debesio centro trykštančios šviesos galingų spindulių. Vargšas indėnas liko lyg į ekstazę pagautas. Savo širdies gelmėse jautė neišreiškiamą džiaugsmą ir laimę. Nenusimanė, kur galų gale atsidūręs, ar danguj ar rojuj ar kokion kiton slėpiningon vieton. Taip jam bedvejojant, nutilo tas nuostabus koncertas ir iš šviesiojo debesio pasigirdo švelnus, malonus moteriškas balsas, kviečiantis indėną jo pa-

ties vardu prisiartinti artėliau. Bematant indėnas įlipo į kalno viršūnę ir vaiskioje šviesoje pamatė skaisčią Mergelę. Jos rūbai blizgėjo, kaip deimantas ir auksas. Ją supančios kietos akmeningos uolos, į kurias atsimušė tos šviesos spindėjimas, atrodė brangūs perregimi akmenys. Ten augančių kadugių ir uopalių krūmai įgavo pasakiško grožio: atrodė lyg gražiausios gėlių puokštės aukso šakomis ir smaragdo spygliais. Net žemė atrodė nupilstyta įvairių spalvų žeriničiais akmenėliais.

Pagaliau ta Panelė prabilo į indėną meksikiečių — t.y. indėnų — kalba:

— Jonai Diegai, mano sūnau, tavo myliu visa siela, kaip vieną iš mažiausių ir glėžniausių tvarinių. Pasakyk man, kur eimi.

— Eimu, kilnioji Ponia, Meksikos miestan, Tlaltelolko kvartalan, išklaudyti Mišių, kurias ten Dievo tarnai, mūsų tarpininkai, laiko.

— Ar žinai, mano brangusis sūneli, kad aš esu Marija, Nekaltai Pradėtoji Panelė, Motina tikrojo Dievo, dangaus ir žemės Tėvėrėjo ir Viešpaties, esančio kiekvienoje vietoje. Noriu, kal šioje vietoje būtų pastatyta bažnyčia mano garbei, kame pasirodysiu tavo ir tavo tautiečių Galiestinga Motina, pilna maloningos išminties ir gailėstingumo visiems šios žemės primityviems vaikams ir visiems tiems, kurie mane mylės ir ieškos mano priebėgos, šauksis mano užtarimo savo darbuose ir sielvartuose. Ten tai išklaudyčiau visų jų maldavimų ir ašarų, nešdama visiems paguodą ir suraminimą. Ir kad mano širdies troškimas būtų įvykdytas, tu privalai nueiti į Meksikos miestą, į vyskupo rūmus, ir jam pranešti, jog esi mano siunčiamas pasakyti, kad pastatytų man bažnyčią pažymėtoje vietoje. Praneši ir papasakosi jam visa, ką esi girdėjęs ir regėjęs. Būk tikras, jog aš tau gausiai atlyginsiu už to prašymo išpildymą. Dėl to tavo išgarsinsiu ir išaukštinsiu. Taigi, girdėjai, mano mielas sūneli, mano valios troškimą ir norą. Eik tat ramybėje, ir dar kartą tau primenu, jog visos tavo pastangos ir kruopštumas mano prašymui įvykdyti bus gausiai atpildytas. Įdėk visas tau galimas pastangas.

— Na, jau eimu, mano garbingoji Ponia

ir Karaliene, — sakė parpuldama ant kelių indėnas, — pildyti tavo įsakymo, kaip nuolankus ir paklusnus tavo tarnas. Pasilik sveika, geroji Motinėle!

Atsisveikinęs Mariją, indėnas nužygiavo vyskupo Fray Juan Zumarraga būstynėn. Ilgai laukęs ir pagaliau priėjęs vyskupą, pasisakė, kad yra siunčiamas pačios Dievo Motinos, kurią ši rytą matęs ir kalbėjęs. Indėnas nupasakojęs visa, kaip jam buvo atsitikę. Vyskupas klausėsi ausis ištempęs tos keistos indėno šnekos, pilnas smalsumo ir nustebimo dėl taip nepaprasto įvykio. Tačiau nelabai tenorėjęs tikėti tos žinios tikrumu, manydamas, kad tai greičiau būsią indėno lakios vaizduotės ar sapno padaras ir gal greičiausia velnio sutverta iliuzija, nes indėnai dar neseniai buvo atsivertę katalikų tikėjiman. Liepė jam vyskupas kitą kartą sugrįžti po keletos dienų, nes, girdi, turįs gerai iširti tą dalyką. Vargšas indėnas, nieko nepešęs, turėjo apleisti vyskupo rūmus, liūdesio ir nerimo kankinamas, kad negalėjo išpildyti šv. Panelės Marijos prašymo.

Saulutei leidžiantis, Jonas Diegas gržo Tolpetlak'o kaiman, savo gyvenamon lūšnelėn. Priėjęs apsireiškimo vietą, vėl pamatė šv. Panelę, jo belaukiančią su atsakymu. Ir prašneko tokiais žodžiais:

— Mieliausioji mano Panele, aukščiausioji Karaliene ir Ponia, išpildžiau, ką esi liepusi. Nors ir negreit priėjau pasikalbėti su vyskupu, vis tik sulaukiau ir pasakiau tavo pasiuntinybės priežastį, kaip man buvai įsakiusi. Kantriai ir atidžiai klausė vyskupas mano šnekos. Bet kaip galima buvo spręsti iš jo paklausimų ir atsakymų, nelabai tenorėjo manimi tikėti. Liepė, tat, sugrįžti kitą kartą, kad galėtų išsamiau ir nuodugniau panagrineti tą nuotyki. Jis manė, kad bažnyčia, kurią tu prašei pastatyti yra mano smegenų, o ne tavo valios padarinys. Tat, meldžiu tavęs tam reikalui pasiūsti kurį kitą kilnesnį ir žymesnį asmenį, vertą pagarbos, kuriam vyskupas patikėtų. Aš, matai, mano Ponia, esu vargšas kaimietis, neturtingas liaudies žmogus ir visai nesu tikęs tam dalykui, kuriam mane siunti. Dovanok, Karaliene, už mano didelę atvangą, jei kartais užrūstinau tavo didybę, atnešdamas tokį nemalonų atsakymą. Nenoriu įpulti į tavo rūstybę.

— Klausyk, mano mielas sūnau, — atsakė švelniai Marija. Žinau, kad man netrūks ta tarnų bičiulių, kuriuos, jei tik norėčiau,

galėčiau pasiūsti. Jie vykdytų mielų noru mano paliepinus. Tačiau kur kas labiau dera atlikti tau šis reikalas. Mano pageidavimas turi būti įvykdytas tavo rūpesčiu ir tarpininkavimu. Meldžiu tavęs, mano sūnau, ir liepiu ryt vėl grįžti pas vyskupą ir vėl pakartoti mano prašymą.

— Neužsigauk, mano Ponia ir Karaliene, — tarė indėnas — tasis mano žodžiais. Pilnas geriausių norų ir vilčių einu pildyti tavo paliepimo, trokšlamas nunešti vyskupui tą gražią naujieną. To nė kiek neatsisakau, ir pati kelionė man nė kiek nekaštuoja. Gal nebūsiu priimtas ir išklausytas. Gal vyskupas vėl nenorės tikėti mano žodžiams. Nežiūrint visa to, atliksiu, ką liepi. Rytoj, saulei leidžiantis, tikiuosi, mano Ponia, atnešti tau atsakymą, kokio būsiu susilaukęs. Lik ramybėje, šv. Panele. Tesaugo tave Dievas.

Kitą dieną Jonas Diegas vėl atsirado vyskupo rūmuose ir vėl jam išaiškino savo apsilankymo priežastį. Vyskupas, visai jį iškamantinėjęs ir išklausinėjęs, suprato, jog tai negali būti indėno išmislas ar prasimanymas. Bet kad geriau įsitikintų to nepaprasto įvykiio tikrumu, reikalavo indėno, kad ta Ponia, kurios yra siunčiamas, jam duotų kokį nors ženklą, kurs apreikštų, jog tikrai ji yra Dievo Motina ir jog tos šventyklos pastatymo prašymas ištikrųjų yra jos valios išreiškimas. Vyskupas, pašaukęs du savo ištikimus tarnus ir kalbėdamas su jais ispaniškai, kad indėnas nesuprastų, liepė jiems pasekti tą žmogystą ir paskui jam pranešti, ką būsią matę ir girdėję. Pasiuntiniai sekė Joną Diegą ilgą kelio galą, neišleisdami jo iš akių ir nepastebimi. Bet, štai, pereinant vieną tiltą, indėnas išnyko, kaip dūmas, iš jų panosės, nežinia nei kur, nei koku būdu. Ilgai ieškoję, niekur jo nesurado. Palaike jį sukėiumi ir apgaviku, grįžo pas vyskupą, prašydami, kad daugiau jam netikėtų ir tinkamai nubaustų, jei vėlai sugrįžtų.

Jonas Diegas, ramiai keliaudamas savo keliu, pasiekė kalno viršūnę, kur rado belaukiančią šv. Mariją, kurią pagarbinęs šiaip prabilo:

— Pildydamas tavo įsakymą, buvau nuėjęs į vyskupo rūmus. Mane išbylinėjęs pasakė, jog tokiam svarbiame reikale neužtenka vien žodžiu pranešti. Tam reikalingas koks nors ženklas, iš kurios galima būtų spręsti, kad ištikrųjų tu esi Dievo Motina ir kad bažnyčios pastatymas tikrai yra tavo noras.

(Bus daugiau.)

M. Pušorius.

Bažnyčios Vienumo Oktava

SIAIS METAIS sunkanka lygiai 30 metų, kaip Tėvas Povilas Jokūbas Francis, tuomet būdamas anglikonų dvasininkas, kai savo sekėjus subūrė Susitaikinimo kalne, Graymoor, Garrison, N. Y., ir čia įkūrė Susitaikinimo Pranciškonų Vienuolių Bendriją, kuri šiandien yra paplitusi visuose pasaulio kraštuose ir išganingai veikianti, kad būtų viena Avidė ir vienas Ganytojas.

Tėvas Povilas Jokūbas Francis, realizuodamas mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus maldos galybę, "KAD VISI BŪTU VIENA, KAIP TU, TĖVE, ESI MANYJE IR AŠ TAVYJE," 1908 metais, pradėjo maldos oktavą Bažnyčios Vienumui, pradėdant tą oktavą su švente Šventojo Petro Sosto Romoje (sausio 18 d.) ir baigiant Šventojo Povilo Apaštalo atvertimo šventėje (sausio 25 d.).

Praėjus vieneriems metams, lyg atsakyman toms maldoms, pats įkūrėjas su visa Bendrija in corpore pasidavė Romai, ir bendrai visi, kaip vienas konvertitas, tapo korporativiai priimti į Katalikų Bažnyčią.

Vyskupai, Kardinolai, Popiežiai patvirtino ir laimino

Tėvas Povilas Jokūbas Francis yra plačiai žinomas kaip Susitaikinimo Pranciškonų Vienuolių Bendrijos Tėvas-Generolas. Maldos aštuonios dienos, kurias jis pradėjo kaip maldos oktavą Bažnyčios Vienumui, susilaukė nepaprasto entuziazmo ir populiarumo plačiame kataliku pasaulyje. Vyskupai, arkivyskupai ir kardinolai patvirtino tą oktavą savo diecezijose. Iš jų pirmasis, kurs patvirtino ir laimino tą oktavą, buvo Jo Eminencija Gulielmas kardinolas O'Connell, D.D., Bostono arkivyskupas. Taip pat patvirtino ir laimino šie kardinolai: Farley, Gibbons, Falconio, Bourne, Louge ir kiti Bažnyčios dignitoriai.

Gruodžio mėn. 1909 metais, Popiežius Pijus X patvirtino ir laimino tos oktavos užlaikymą. Gi vasario 25 dieną, 1916 metais, Popiežius Benediktas XV, per Apaštališkąją Gromatą, ne vien patvirtino ir laimino, bet ir išplėtė Visuotinajai Bažnyčiai vykdyti tą oktavą, įturtindamas kaip daliniais, taip ir visuotinais atlaisdais. O dabartinis Popie-

žius Pijus XI ne vien patvirtino ir laimino tą oktavą, bet ir kiekvienų metų sausio 18 dieną taip pat atnašauja šv. Mišias, kurias aukoja visoms tos oktavos intencijoms.

Jungtinėse Valstybėse, rugsėjo mėn. 1921 metais, Katalikų Bažnyčios hierarchijai su-sivažiavus į metinį kongresą Washingtone, D. C., Jo Eminencija Dionyzas kardinolas Dougherty, D.D. patiekė rezoliuciją ir tapo priimta, kad ta Bažnyčios Vienumo oktava būtų vykdoma visose Jungtinių Valstybių diecezijose.

Ir šiandien Bažnyčios Vienumo oktava yra paplitusi po visą platųjį pasaulį, ir ją vykdo ne vien uolieji katalikai, bet ir rimtieji kitatikiai.

Intencijos kiekvienai Oktavos dienai

Sausio 18 d. *Šventojo Petro Sosto Romoje šventę* reikia melstis už visų "kitų avių" sugrįžimą į vieną Petrą Avidę, pas vieną Ganytoją.

Sausio 19 d. Melstis už visų Orientinių Seperatistų sugrįžimą ir susitaikinimą su Apaštalų Sostu.

Sausio 20 d. Melstis, kad anglikonai pasiduoti Kristaus Vietininko klusnybei.

Sausio 21 d. Melstis, kad liuteronai ir protestantai Europoje rastų savo kelią atgal į Katalikų Bažnyčią.

Sausio 22 d. Melstis, kad krikščionys Amerikoje būtų vienoje vienybėje su Šventojo Petro Sostu.

Sausio 23 d. Melstis, kad visi atšalėliai ir atsimetėliai katalikai grįžtų prie sakramentų.

Sausio 24 d. Melstis už žydų atsivertimą.

Sausio 25 d. *Šventojo Povilo Apaštalo atvertimo šventę* reikia melstis, kad misijonieriai laimėtų pasaulį Kristui.

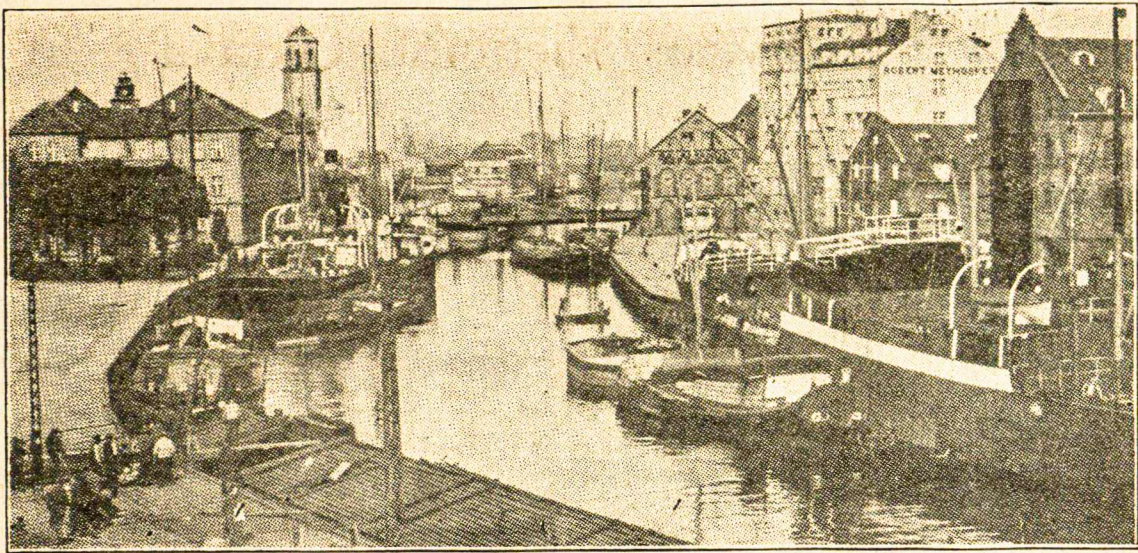
ĮKasdieviai Kalbėti Oktavos Metu

(200 dienų atlaisdai kiekvieną Oktavos dieną)

Antifonas. Kad visi būtų Viena, kaip Tu, Tėve, esi Manyje ir aš Tavyje; kad ir jie būtų mūnyse viena, kad pasaulis įtikėtų, jog Tu esi mane siuntęs. — Jon. XVII, 21.

V. Aš tau sakau: tu Petras;

R. Ir ant tos Uolos aš pastatysiu savo Bažnyčią.

Čia vaizduojama Klaipėdos uostas, kuriuo Lietuva gėrisi jau penkioliką metų. Klaipėdos atvadavimo 15 metų sukaktuvės pripuolė sausio 15 d.

MALDA

O Viešpatie Jėzaus Kristau, Kurs tarei Savo apaštalam: — Aš jums palieku Ramybę, duodu jums Savo Ramybę, — neatsižvelgk į mūsų nuodėmes, bet užlaikyk Savo Bažnyčios tikėjimą, ir jai suteik tą ramybę ir vienybę, kurią sutinka su Tavo valia, Kurs gyveni ir viešpatauji Dievas per visus amžių amžius. Amen.

Viešpatie Jėzau, Maloningiausias Pasaulio Išgelbėtojai, mes nuolankiai meldžiame per Tavo Švenčiausiąją Širdį, kad tos visos ašys, kurios dabar klaidžioja paklydimuose, būtų atverstos ir gražintos Tau, visų sielų Ganytojau ir Valdove, Kurs gyveni ir viešpatauji per nesibaigiamą amžinybę. Amen. 300 dienų atlydai. — Popiežius Pijus X, spalio 26 d., 1905 m.

PASTABA. Šventasis Tėvas suteikė *visuotinus atlydus* visiems tikintiesiems, kurie Oktavos metu paprastomis sanlygomis priims Šventąją Komuniją taip dažnai, kaip galinti, o ypatingai pirmąją ir paskutinąją Oktavos dieną.

PATARTINA, kad viena Rožančiaus dalis būtų atkalbėta kiekvienai Oktavos dienos intencijai.

Kun. A. T. (Samata)

“PALAIMINTI NETURTĖLIAI DVASIOJE...”

Tikras atsitikimas

ŠILTAS Brazilijos lietus vilgo žemę. Duvliai švilpia vėjas, pranašauja netrumpą liūtį. Tačiau, nežiūrint gausaus lietučio, atmosfera tebėra slėgianti. Ji nė akimirkai neduoda kūnui atsilsėti, įtraukti vėsinančio oro. Brazilijoje tai ne naujiena, ypač kuomet užėina taip vadinamas Roca karštis.

Tėvas B., laikinai apsigyvenęs primityviam namely, žiūri pro langą. Vėjas judina plačių kedrų viršūnes, o žilagalvis misijonierius linguoja galvą ir šnibžda: “Gaila, gaila, iš tikrųjų gaila! Kas beateis šiandien į misijų pamokslus? Ach, ir kaip tik šiandien jie turi susirinkti!” — Gi vėjas vis staugia ir lietaus lašai taksi į medinės sienas. Tėvas pasiima apsiaustą ir eina bažnytelėn. Jis nustemba. Bažnytelė pilna geru tikinčių žmonių. Jie atviromis širdimis trokšta priimti Dievo žodžio sėklą. — Tai paprasti Brazilijos miškų gyventojai. Misijonieriui jie daug džiaugsmo suteikia.

Prasideda pamokslas. Sakoma apie mirtį. Ji gali būti ir žmogaus draugė ir priešininkė. Sulaikius kvapą minia klauso: “Apsižiūrėkite, kad nebūtų per vėlu! Apgailėkite per išpažintį nuodėmes ir skautus artinki-

tės prie Dievo. Tada mirtis galės ateiti, kada tik norės! Ji mūsų draugė!" — Visų žmonių akys įsmeigtos į pamokslininką. Vėjas laksto miško medžių viršūnėmis ir judina bažnytėlėje pastatytas palmes. Nuo vienos švakės atitrūksta gabalėlis vaško, nukrinta ant žvakidės žiedo, ir suskamba, tarsi, paskutinį kartą prieš mirtį varpelis. Pamokslas baigiasi. Visi tikintieji ilgomis eilėmis susispiečia apie klausyklą. Štai jau paskutinį kartą Tėvas kelia ranką: "Ego te absolvo..." (Aš tave išrišu.) Staiga iš tamsios bažnytėlės kertės išlenda jaunas negras. Jis prieina skubiai prie kunigo. "Tėve, ar tai tiesa, ką Jūs šiandien sakėt, būk po geros išpažinties galima eiti amžinybėn ir užmokesnį pas Dievą gauti?" "Taip, mano sūnau, toks šventos mūsų Bažnyčios mokslas!" "Jei taip, Tėve, tai aš atliksiu išpažintį."

Jau buvo pusiaunaktis, kai smarkiai kažkas pabeldė į medinuko namelio duris, kur Tėvas miegojo. "Tėva, Tėve, prašau, atidarykite ir eikite prie mirštančio!" Misijonierius atidarė duris. "Kas gi serga?" "Eikite, Tėve, skubiai eikite. Aš Jus nuvesiu. Kažin koks žmogus norėjo nusišauti, bet dar gerai, kad nevisai vykęs šūvis." Tamsią, kaip anglis, naktį kunigas nusiskubino švenčiausiojo ir ėjo paskui nepažįstamą. Priėjo mažą bakūželę. Neaiškia degančių krosnyje medžių šviesa apšviestame guolyje buvo išsitiesęs jaunas juodukas. Tėvas pasilenkė prie mirštančio ir labai nustebo, kai šis jį silpnu balsu užkalbino: "Tėve — tai aš — kuris neseniai. — Juk gerai — aš einu į dangų — mano širdis gryna; — tėve — pirmą negu vėl tapsiu blogas — progą turėjau išnaudoti!" — "Dėl Dievo! Tu to neprivalėjai! Tu juk!..." Kunigas nutilo. Mirties didybė matomai žengė artyn. Kunigo ranka kyla absoliucijai. Visi suklaupia. Audringas vėjas lauke, tartum, nustoja dūkti, trobelė nebeišrodo tokia varginga, kaip pirma, ir nežinančio savižudžio dangaus ieškotojo kūnas nebe taip baisus atrodo, lyg iš kaž kur skambą žodžiai: "Palaiminti ne-turtėliai dvasioje, nes jų dangaus karalystė."

P. J-čius "V-lis")

Kas niekad nėra ėjęs kentėjimų keliu ir niekad nėra prisivertęs kovoti su sunkiomis gyvenimo valandomis, tas visada lieka neatbaigtu žmogumi, kurio likimo našta kiti turi imti ant savo pečių. Emil, Fiedler.

MISIJŲ KUOPOS DARBUOTĖ

Gruodžio mėnesį gauta 25 siuntiniai su pašto ženklais ir įvairiais kitais dalykais. Kai kurie atsiuntė ir piniginių aukų misijų nauda. Šie prisiuntė po dolerį: p. J. Remeika, Bloomfield, N. J., ir p-ia A. Karevičienė, Scranton, Penna. Vienas nežinomas asmuo iš Chicago's irgi paaukavo dolerį. Ponas A. Stone, Farley, Mass. davė 50c. Sešelės Kazimierietės ir West Pullman (Chicago's priemiestis), prisiuntė labai didelį siuntinį pilną pašto ženklų. Visiems mūsų bendradarbiams tariame nuoširdžiai ačiū.

Kad indijonukų Kalėdės būtų linksmesnės, mes nusiuntėme didelį ryšulį pilną blizgučių, rožančių ir kitų dalykų Misijonierėms Katekistėms, Anton Chico, New Mexico. Jos tenai bando aprūpinti 600 indijonų vaikučių neuk tikėjimo pamokomis, bet ir rožančiais ir žaisleliais. Mūsų tat siuntinys nors trupčiuką prisidėjo prie to jų gailestingo darbo.

Per ištisus 1937 metus nuo mūsų bendradarbių esame gavę 223 siuntinius, kurie atėjo iš 146 valstybių ir 70 miestų. Daugiausia gauta iš Illinois — 86, kurių tarpe iš vienos Čikagos 68 atsiųsta; iš Pennsylvania gauta 41, iš Massachusetts 36, iš Connecticut 21. Gauta taip pat siuntinių iš N. Y., N. J., Mich., Ohio, D. C., Md., Ind., R. I., Calif., Wise., Nebr., N. H., ir Missouri. Nors visos šios statistikos rodo, kad daug gauta, bet iš tikrųjų mažiau gauta negu 1936 m., kada iš viso gavome 280 siuntinių. Tikimės, kad šiais 1938 m. prašoksime ir tą skaitlinę.

Raginame visus "Kristaus Karaliaus Laivo" skaitytojus stoti į šį misijonierių rėmimo darbą. Lengviausias būdas yra rinkti visokius vartotus pašto ženklus. Rinkant pašto ženklus svarbu, kad aplink ženklą liktųsi apie pusę colio popierio jį apkirpus. Kai surenkama keletą svarų ženklų, jie sudedami į ryšulėlį ir siunčiami "Fourth-class" paštu, kuris patogus ir pigus. Šiuo būdu siunčiami ir visi kiti dalykai, kuriuos galite rinkti misijonierių nauda, k.a. seni rožančiai, senas auksas, visoki blizgučiai, šv. paveikslėliai ir panašūs dalykai. Aukos, pašto ženklai ir kiti dalykai siunčiami šiuo adresu:

MISSION CLUB

Marian Hills Seminary
Hinsdale, Illinois

Marianapolio Kolegijos Vajus

Marianapolio kolegijai būtinai reikalingos naujos patalpos. Kad sukėlus statybai reikalingą kapitalą, imamasi įvairių priemonių: lioterijos, visoki parengimai, aukos. Patsai pagrindinis statybos kapitalas tai vedamojo vajaus įeigos. Jei susirastų 100 asmenų, aukojančių po \$100.00, tai susidarytų didelė suma, kuri duotų galimybę eiti prie numatytosios statybos.

Reiškiamo vilties, kad plačioji visuomenė supras mūsų reikalus, kurie yra ne mūsų asmeniai, bet visos Amerikos Lietuvos reikalai, ir ateis mums į pagelbą, aukodami atvėju ir stambesnes pinigų sumas — po \$100.00.

Džiugina mus ir skatina darbą tolyn varyti visa eilė mūsų garbingų Prietelių, kurie spėjo suprasti ir ateiti mums į pagelbą, ar tai žadėdami sumokėti iki 16 vasario, 1938 metų, ar tai jau ir davusieji po šimtinę:

1. Kun. Jonas Vaitekūnas, Providence, R. I. (jau davęs \$100.00).
2. Kun. Augustinas Petraitis, Worcester, Mass. (jau davęs \$100.00).
3. p. Kazimieras Vaškevičius, New York City.
4. Kun. Jonas Švagždys, Brockton, Mass.
5. Kun. Jonas Balkūnas, Maspeth, N. Y.
6. Kun. Kazimieras Urbonavičius, Boston, Mass. (jau davęs \$100.00).
7. p. Jonas Kairys, Waterbury, Conn.
8. Kun. Jonas Bakšys, Rochester, N. Y.
9. pp. Eduardas ir Leonora Čiočiai, Providence, R. I. (jau davusieji \$100.00).
10. p. Petronėlė Strungytė, Newark, N. J. (jau davusi \$100.00).
11. p. Elzbieta Strungytė, New York City, (jau davusi \$100.00).
12. p. Julė Jakavonytė, Brockton, Mass.
13. ir 14. Kun. Pius Lekešis, Maspeth, N. Y. (jau davęs \$200.00).
15. Kun. Pranas Juras, Lawrence, Mass. (jau davęs \$100.00).
16. ir 17. Kun. Pranas Juškaitis, Cambridge, Mass. (jau davęs \$200.00).
18. Kun. Jonas Aleksišūnas, Brooklyn, N. Y.
19. Kun. Kazimieras Jenkus, Boston, Mass. (jau davęs \$100.00).
20. Kun. Pranas Strakauskas, Lowell, Mass.
21. p. Jonas Ramanauskas, Brockton, Mass.
22. Kun. Juozas Valantiejus, Waterbury, Conn. (jau davęs \$100.00).
23. p. Viktorija Remeikienė, Bloomfield, N. J. (jau davusi \$100.00).
24. Kun. Vincas Puidokas, Westfield, Mass. (jau davęs \$100.00).
25. p. Vladas Rimša, Worcester, Mass. (jau davęs \$100.00).
26. Kun. Jonas Bakanas, Worcester, Mass. (jau davęs \$100.00).
27. Kun. Ignas Albavičius, Chicago, Illinois (jau davęs \$100.00).
28. Kun. Steponas Knežis, Norwood, Mass. (jau davęs \$100.00).
29. p. Antanina Majauskaitė, Boston, Mass. (jau davusi \$100.00).
30. pp. Pranas ir Ona Aukštikalniai, Dorchester, Mass. (jau davusieji \$100.00).
31. Kun. Jonas Kripas, Hartford, Conn.
32. ir 33. Kun. Benediktas Gauronskas, Waterbury, Conn.
34. Kun. Juozas Kazlauskas, Bridgeport, Conn.
35. 36. ir 37. Kun. Jonas Ambotas, Hartford, Conn. (jau davęs \$300.00).
38. Kun. Petras Karlonas, New Britain, Connecticut.
39. Kun. Konstantinas Vasys, Worcester, Mass.
40. Aušros Vartų parapija, So. Worcester, Mass.
41. Kun. Petras Vanagas, Jersey City, N. J. (jau davęs \$100.00).
42. Kun. Jonas Plevokas, Cambridge, Mass.
43. pp. Andrius ir Magdalena Giraičiai, Worcester, Mass. (jau davusieji \$100.00).
44. pp. Pranas ir Rožė Ilkevičiai, Nashua, N. H. (jau davusieji \$100.00).
45. Kun. Kazimieras Paulionis, Brooklyn, N. Y. (jau davęs \$100.00).
46. p. Juozas Garšva, Brooklyn, N. Y.
47. p. Aleksandras Vaitkūnas, Providence, R. I.
48. pp. Petras ir Teresė Barziliauskai, Woodhaven, New York.
49. p. Juzė Leonaitė, Worcester, Mass.
50. Jo Ekscelencija Vyskupas M. Reinys (jau davęs \$100.00).
51. Kun. Antanas Karužiškis, Cleveland, O.
52. Kun. Jeronimas Vaičiūnas, Cicero, Ill.
53. p. Antanas Pinkevičius, Meriden, Conn.
54. p. Kazimieras Vaitkevičius, Worcester, Mass. (jau davęs \$100.00).

55. pp. Juozas ir Ona Vosyliai, Shrewsbury, Mass.
56. Kun. Norbertas Pakalnis, Brooklyn, N.Y.
57. Kun. Juozas Simonaitis, Elizabeth, N. Y.
58. Kun. Ig. Valančiūnas, Philadelphia, Pa.
59. Kun. Juozas Lietuvninkas, Baltimore, Md. (jau davęs \$100.00).
60. Kun. Dr. Juozas Končius, Mt. Carmel, Pa. (jau davęs \$100.00).
61. Aukštikalnių šeima, Donaldson, Pa.
62. Kun. Albinas Drazdys, (jau davęs \$100).
63. Kun. Mikas Daumantas, Girardville, Pa.
64. Kun. Juoz. Miliauskas, Wilkes Barre, Pa. (jau davęs \$100.00).
65. Kun. Kazimieras Urbonavičius, Boston, Mass. (jau davęs \$100.00).
66. Kun. Pius Juraitis, Athol, Mass. (jau davęs \$100.00).
67. Kun. Jonas Vaitekūnas, Providence, R.I. (jau davęs \$100.00).
68. Šv. Kazimiero parapija, Providence, R. I. (jau davusi \$100.00).
69. p. Marytė Leonaitė, Worcester, Mass.
70. pp. Aleksandras ir Karolina Dzekevičiai, Providence, R. I.
71. New Britain Kolegijos Rėmėjų Skyrius.
72. p. Antanas Jankauskas, Ansonia, Conn. (jau davęs \$100.00).
73. p. Adomas Kašėta, Worcester, Mass.
74. p. Stasys Jankauskas, Worcester, Mass.
75. pp. Aleksandras ir Vincenta Andrieuskai, Worcester, Mass.
76. Bostono Rėmėjų Skyrius (jau davė \$100).
77. Connecticut Lietuvių Jaunimo Dr-vė (jau davė \$100.00).
78. p-lė S. Krotkaitė, Chicago, Illinois (jau davusi \$100.00).
79. ir 80. Šv. Kazimiero par. Worcester, Mass. (jau davusi \$200.00).
81. p. Stasys Jančiauskas, Worcester, Mass. (jau davęs \$100.00).
82. p. Barbora Vaškevičienė, Newark, N. J. (jau davusi \$100.00).
83. Kun. Ignas Kelmelis, Newark, N. J.
84. Kun. Emilius Paukštis, Chester, Pa. (jau davęs \$100.00).
85. p-lė K. Kaminskaitė, Simsbury, Conn. (jau davusi \$100.00).
86. p-lė Anastazija Petrauskaitė, Waterbury, Conn.

Visiems savo geriesiems Prieteliams davusiems, žadėjusiems ir besiruošiantiems šelpiti mūsų numatytąją statybą, reiškiu gilaus dėkingumo.

Kun. Dr. Jonas K. Navickas, M.I.C.

Tėvų Marijonų Rėmėjų Draugijos Narė

A. † A.

KATRINA VALAITĖ

Užmigo Viešpatyje gruodžio 11 d., 1936 m., Baltimore, Md.

Tėvai Marijonai už jos sielą atlaikys dvi savaites šv. Mišias sausio 24 ir 25 dd. Visi Marijonų Rėmėjų Draugijos nariai prašomi susikalbėti šv. Rožančiaus dalį už jos sielą ir šiaip pasimelsti, kad Dievas būtų jai gailėstingas.

Marijonų Rėmėjų Dr-jos Amžinas Narys

A. † A.

ANTANAS KAIRIS

Užmigo Viešpatyje gruodžio 5 d., 1937 m., So. Boston, Mass.

Tėvai Marijonai už jo sielą atlaikys dvi savaites šv. Mišias sausio 26 ir 27 dd. Visi Marijonų Rėmėjų Draugijos nariai prašomi susikalbėti šv. Rožančiaus dalį už jo sielą, ir šiaip pasimelsti, kad Dievas būtų jam gailėstingas.

MARIJONŲ RĖMĖJŲ PARENGIMAS

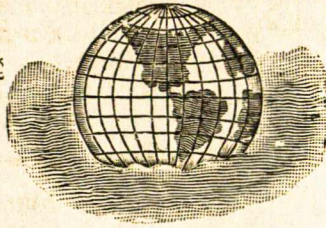
Marijonų Rėmėjų 35 skyrius, Brighton Parke rengia BUNCO PARTY, sekmadienį, sausio 23 d., 1938, Navickų namuose, 4538 South Washtenaw Ave., pradžia 2 val. po pietų, įžanga 35c.

Remkite Pirmosios Amer. Liet. Marianapolio Kolegijos Naują Statybą!

AUKAS SIUSKITE ŠIUO ADRESU:

Kunigas JONAS K. NAVICKAS, M.I.C. — Marianapolis College — Thompson, Conn.

Katalikų Pasaulyje

Berlyno Kat. Vyskupas Ragina Tėvus Laikyti Savo Teisių

Berlynas, Vokietija. — Nesenai Berlyno katalikų bažnyčiose skaitytas vyskupo Konrado von Preysingo ganytojiškas laiškas. Vyskupas ragina katalikus tėvus savo vaikus siųsti tik į katalikiškas mokyklas.

Vyskupas pataria tikintiesiems nepaisyti nacių autoritetų skelbimų, kad būk katalikiškos mokyklos ilgiau negyvuojančios. Tas neteisybė. Katalikiškos mokyklos ir toliau veikia ir katalikai turi pilną teisę savo vaikų likimu rūpintis.

Argentinos Ispanų Meldžionija į Ispaniją

Buenos Aires, Argentina. — Švč. P. Marijos Pilar ispanų draugija planuoja surengti meldžioniją į Ispaniją ateinantį pavasarį. Nori atlankyti Saragossa miestą, kur pavasarį įvyks iškilmės — Ispanija bus pavesta Švč. P. Marijos Pilar globai.

Saragossoj yra minėtas Dievo Motinos stebuklingas paveikslas.

345 Mylių Ilgio Parapija

Prince Rupert, B. C. — Kun. J. Samouel, O.M.I. neseniai aplankė savo parapiją, kuri turi 345 mylių ilgio, nuo Prince George lig Coribou Hide. Tai buvo pats pirmasis aplankymas. Lankant parapiją, kunigas misijonierius turėjo keliauti kalno keliais, bristi per raistus ir miegoti po atviru dangumi.

Katalikų Tikybos Gynimas Sekasi

Pilot Grove, Mo. — Tėvas R. Felix, O.S.B. yra Amerikos tikėjimo gynėjas. Nes, jis tvarko katalikų tikybos reikalus įvairiais būdais: platina katalikišką spaudą visose vietose, išsiunčia per paštą visokios rūšies knygų, ir prižiūri radio programas. Šiomis dienomis, popiežius palaimino tikėjimo gynimo darbą. Iki šiol, 150,000 knygelių išplatino ir gerai sutvarkė 400 katalikiškų radio programų.

Bolševikai Pagilina Kampaniją Prieš Krikščionybę

Ryga, Latvija. — Žiniomis iš Maskvos, bolševikai pagilina veiklą prieš krikščionybę pažymėdami, kad šiai religijai neturi būti vietos sovietų Rusijoje. Buvę iki šiol pravoslavų dvasiškiai, vyskupai ir šventikai, išgaudomi ir arba įkalinami, arba siunčiami į bausmines stovyklas prie sunkiųjų darbų. Taip elgiamasi remiantis diktatoriaus Stalino pripažinta "demokratiškiausia" konstitucija.

ČPU (čekos) agentai pažymi, kad krikščionybė, nesuderinama su komunistų režimu.

Konfiskavo Laikraštį

Berlynas, Vokietija. — Vokiečių slaptoji policija konfiskavo *Katalisches Kirchenblatt*, didžiausį katalikų laikraštį Vokietijoje. Laikraštis buvo konfiskuotas dėl straipsnio, kuriame Popiežius Pijus XI pasmerkė Vokietijos nacių pagoniškumą.

Katalikas Valdo Miestą

Boston, Mass. — Šis miestas vėl sulaukė kataliko valdytojo — mayor M. J. Tobin. Jis savo aukšesnį mokslą ėjo Boston College, Jėzuitų priežiūroje. Jis dar visai jaunas vyras, vos 28 metų amžiaus.

Vyskupijos Eucharistinis Kongresas

Great Falls, Mont. — Great Falls vyskupijos J. E. vyskupas E. V. O'Hara išleido ganytojišką laišką. Praneša, kad šiemet ši vyskupija čia surengs Eucharistinį kongresą. Laikas dar nenustatytas.

Nepaprastos Sėserų Vienuolių Sukaktuvės

Montrealis, Kanada. — Čia Notre Dame kongregacijos motiniškuose namuose dvi vienuolės minėjo 70 metų vienuolinio gyvenimo sukaktuves. Tas yra labai retas įvykis vienuolijose.

Suteikti Paskutiniai Sakramentai

Saragossa, Ispanija. — Aragono fronte sužeistas ir nuo to mirė amerikietis korespondentas E. J. Neil, buvęs su nacionalistų kariuomene. Kun. J. Borrero paaukojo savo kraujo jo gelbėjimui. Tas nepadėjo. Šis pat kunigas sužeistajam suteikė paskutinius Sakramentus.

Žuvusis buvo gimęs Massachusetts Valstybėje.

Didžiausia Amerikoje Teisių Mokykla

New York. — Amerikoje didžiausia teisių mokykla yra katalikiška Šv. Jono universiteto teisių mokykla Brooklyne. Ji turi 1,468 studentus.

Antrąją vietą užima Harvardo u-to teisių mokykla, trečiąją gi — Brooklyno teisių mokykla.

Už Eucharistinio Kongreso Pavykimą

Manila, Filipinų salos. — Manilos arkivyskupas M. J. O'Doherty ganytojišku laišku ragina arkivyskupijos kunigiją ir tikinčiuosius melstis dėl 34-ojo tarptautinio Eucharistinio kongreso Budapeste pavykimo.

Šis kongresas įvyks šiemet gegužės mėnesį.

Šv. Tėvas Įvertina Mussolinio Žodį

Vatikanas. — Šventasis Tėvas Pijus XI suteikė audienciją 60 vyskupų ir 2,000 kunigų. Kalbėdamas audiencijos dalyviams Jo Šventenybė giliai įvertino Italijos premjero Mussolinio seniau duotą užtikrinimą, kad Italija pageidauja su Bažnyčia sugyventi taikoje. Jo Šventenybė laimino tą didžiai reikšmingą Mussolinio žodį sakydamas:

“Mes negalime abejoti, kad tas žodis yra paremtas kilniu, soverenu užtikrinimu. Visagalio palaima telydi tą užtikrinimą.”

Sudegė Garsus Loreto Vienuolynas

Niagra Falls, Ont., Kanada. — Sudegė čia garsus Loreto vienuolynas ir akademija. Nuostoliai apie vienas milijonas dolerių.

Policija ir gaisrų autoritetai stengiasi patirti gaisro priežastį. Sakoma, sprogimas sukėlęs visą šią nelaimę. Žuvo eilė istorinių paveikslų, taip pat relikvijų.

Visos 30 seserų vienuolių ir apie 60 mergaičių suspėjo tvarkingai apleisti penkių aukštų mūrus. Nė vienas asmuo nenukentėjo.

Vyskupas Užgina Popiežiaus Palankumą Japonams Kinijoje

New York. — J. E. vyskupas P. Yupin, Nankino katalikų vyskupas, kaldėdamas 3,500,000 kinų katalikų vardu, pareiškė:

“Šventasis Tėvas nepageidauja, kad japonai laimėtų karą Kinijoje. Popiežius yra viso pasaulio dvasiškas tėvas ir kaipo tokosai negali viešai pareikšti savo nuomonės prieš vieną, arba kitą kurią tautą. Popiežius apgaili, kad tautos vykdo karus, kurie pragaištingi žmonijai. Šventasis Tėvas suteikė dovaną nukentėjusių dėl karo šelpimui.

“Jis man asmeniškai sakė: ‘Turiu vilties, kad karas veikia baigsis.’ Yra žinoma, kad Vatikanas yra prieškomunistiškas. Bet tas pat Vatikanas visados yra nusistatęs už taiką ir teisingumą.

“Dienraštis *Osservatore Romano* griežtai užgynė pasklaistas žinias, kad Šventasis Tėvas esąs palankus japonams. Popiežius yra neutralus.”

LIETUVIAI AMERIKOJE

Kat. Draugijų, Kuopų ir Veikėjų Dėmesiu!

A.L.R.K. Naujosios Anglijos Seimelis įvyks vasario 22 d., 1938 m., Nekalto Prasiidėjimo P. Marijos parapijos mokyklos salėje, 432 Windsor St., Cambridge, Mass. Prašome gerb. draugijų, kuopų ir veikėjų išrinkti atstovus į seimelį ir pagaminti įnešimus.

(A.L.R.K.N.A. apskričio valdyta:

Kun. Pr. V. Strakauskas, Dvasios Vad.
A. Zaveckas, Pirmininkas,
B. Jakutis, Sekretorius.

Ekskursija Automobiliais Per Europą

Chicago, Ill. — Kun. Ant. Briška, Švč. Panelės Nekalto Prasiidėjimo parapijos klebonas, organizuoja ekskursiją automobiliais per Europą į Lietuvą. Pakelyje sustos Budapešte, Vengrijoje, kur gegužės 25 d. įvyks Tarptautinis Eucharistinis Kongresas. Jau sutarta, kad ekskursantai iš New Yorko išplauks gegužės 5 d. Hamburg American linijos laivu “New York.” Su šia ekskursija jau užsiregistravo važiuoti kun. J. Šaulinskas, šv. Mykolo parapijos klebonas.

Marijonų Rėmėjų 11 Seimui Besiartinant

Seimas įvyks sekmadienį, vasario 13 d., Aušros Vartų parapapijos sveitainėje, Chicago, Ill. Linksma matyti, kaip beveik kolonijos, skyriai rengiasi prie seimo su kilniausiu pasiryžimu ir pasiaukojimu. Deda centą prie cento, kiek tik galima gražesnei dovanėlei seimui. Tai liūdi, kad visų troškimas, kiek tik galima TT. Marijonams padėti — paremti. Nes visi atjaučia didelę medžiaginę—finansinę stoką, ne jų pačių naudai, bet mūsų jaunimo švietimui ir katalikiškos spaudos išlaikymui. Mato, kad TT. Marijonai dėl didelių skolų skolinti daugiau jau nebegali. O čia klierikų seminarijoje reikia auklėti į kunigus ir misijonierius skaičius siekiančius iki 24 asmenų. Veik visi vargingų šeimų vaikai. Tad jų mokslas ir išlaikymas sudėtas ant TT. Marijonų pečių. Taip yra ir su mūsų kolegija, Marianapolyje, kur jau arti šimto mūsų jaunikačių auklėjama į bažnyčios ir tautos karžygius. Tad ir nenuostabu, kad visi skyriai — kolonijos stropiai rengiasi tinkamai paremti TT. Marijonų Rėmėjų seimą.

Aišku, kad ir plačioji visuomenė — profesionalai, biznierių ir visi ras galimybių ne tik moraliai, bet ir finansiniai paremti TT. Marijonų rėmėjų seimą, vasario 13 d. 1938 m.

J. Š.

Kun. Ant. Martinkui Daryta Operacija

Chicago Heights, Ill. — Sausio 8 d. staiga susirgo klebonas, kun. Antanas C. Martinus. Tuojau nuvežtas į St. James ligoninę ir tą pačią dieną 4:30 val. popiet padaryta apendiko operacija.

Operacija gerai pavyko ir ligonis kasdien čia geryn.

Katalikiškos Spaudos Vajus Eina Pirmyn

Town of Lake (Chicago, Ill.). — Sausio 9 d., Šv. Kryžiaus parapijoje prasidėjo katalikiškos spaudos vajas, kuriam vadovauja patsai klebonas kun. Al. Skripkus. „Draugo“ adm. kun. A. Andriušis bažnyčioje pasakė tris pamokslus spaudos proga, kurių klausytojai žingėdžiai klausėsi ir kiekvieną žodį giliai dėjosi širdyse. Gi popiet 2 val., mokyklos kombarys įvyko katalikiškos spaudos reikalų prakalbos. Prakalbose dalyvavo gausi publika, kuri visą laiką buvo gražiame nusiteikime ir labai domėjosi pra-

kalbomis. Gauta „Draugo“ ir „Kristaus Karaliaus Laivo“ naujų skaitytojų. Įrašyta į katalikiškos spaudos platinimo „DB“ grupę didelis būrelis naujų, energingų veikėjų.

Katalikiškos Spaudos Vajaus Reikalai

Šiuo laiku Chicagoy ir apylinkėse eina katalikiškos spaudos vajas. Ypač norima padidinti „Draugo“ ir „Laivo“ skaitytojų skaičių.

Šia proga kviečiami talkon visi „Draugo“ ir „Laivo“ skaitytojai. Su jų pagalba be didelių pastangų ir be išlaidų galima padvigubinti „Draugo“ ir „Laivo“ skaitytojų skaičių. Čia tik reikia, kad kiekvienas skaitytojas surastų po vieną naują skaitytoją.

Darbas visiems svarbus ir visiems prienamamas. Matome, kad visų pasidarbavimu be ypatingo savęs apsisunkinimo ir be jokių išlaidų galime atlikti tokį didį darbą. Visi imkime tą darbą į širdį, pasidarbukime ir tikslo atsieksime.

Vajus kiekvienoj parapijoje prasideda paskirtais sekmadieniais pamokslais bažnyčiose ir prakalbomis salėse. Pamokslus sako gerb. kun. A. J. Andriušis, M.I.C., „Draugo“ administratorius.

Praeitą sekmadienį, sausio 16 d. katalikiškos spaudos vajas prasidėjo šv. Jurgio parapijoje, Bridgeporte, o ateinantį sekmadienį, sausio 23 d., kat. spaudos vajas prasidės Švė. Panelės Marijos Nekalto Prasidėjimo parapijoje, Brighton Parke. Taigi, pasirodykime, kaip tikri kat. spaudos apaštalai!

P. G.

Naujas Lietuvis Profesionalas

Waterbury, Conn. — Ši kolonija susilaukė dar vieno jauno profesionalo, asmeny Dr. Jono Steponaičio, Jr. Dr. Jonas Steponaitis, Jr. yra baigęs šv. Juozapo lietuvių parapijinę mokyklą, Crosby High School, Katalikų Universitetą ir Tufts Dental Kolegi-

Platinkite naudingiausį laikraštį Tėvų Marijonų savaitraštį „Kristaus Karaliaus Laivas“

2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

Marijonų Rėm. mokestis ir „Laivas“ metams \$3.00
Vien laikraščio „Laivo“ prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c

ja. Dr. Jonas Steponaitis, Jr. dentisterijos ofisą atidarė sausio 11 d. pačiame lietuvių kolonijos centre, adresu: 77 Bank St.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Lietuva Paryžiuje Gavo 58 Premijas

Gautomis žiniomis, 1937 m. Paryžiaus parodoj Lietuva gavo 58 premijas, buvo išstatę eksponatus 44 dalyviai. Premijų paskirstymas toks: 8 Grand Prix, 11 garbės diplomų, 21 aukso medalis, 12 sidabro ir 6 bronzos. Smulkesni duomens prancūzų spaudos bus paskelbti 1938 m. sausio mėn. gale.

Spaudos Parodėlė

Zarasai. — Nuo gruodžio mėn. 8 iki 12 d. darbštaus kun. Zenkevičiaus pastangomis Zarasuose buvo surengta katalikiškos spaudos parodėlė. Buvo išstatyti visi Lietuvoje išeiną katalikiški laikraščiai bei žurnalai.

Įdomu, kad su labai maža išimtimi, beveik visi laikraščiai bei žurnalai buvo užsiprenumeruoti paties parodėlės iniciatoriaus.

Popiežius Paaukštino 2 Latvijos Lietuvius

Neseniai Rygoj įvyko retos iškilmės — dalyvaujant nuncijui arkiv. Aaratai, Latvijos arkivyskupui, vyskupams ir kitiems aukštiesiems svečiams buvo iškilingai suteiktas Popiežiaus rūmų prelato titulas visai eilei Latvijos katalikų kunigų, tarp jų kun. prof. Novickiui ir kun. Urbsiui. Šie abu yra lietuviai. Kun. Novickis yra "Katolu Dzeive" laikraščio redaktorius. Jo tėvas yra kilęs iš Ukmergės.

Seniausoji Kaune Bažnyčia

Kaunas. — Ties pačiu Vytauto Didžiojo tiltu, kiek įsmigusi į žemę, raudonuoja seniausia Kauno bažnyčia, 1400 metais Vytauto Didžiojo statyta. Ją didysis Lietuvos valdovas pastatydinęs, dėkodamas Dievui už gyvybės išgelbėjimą, kai 1399 m. pralaimėjęs mūšį su totorais ties Vorksla (Ukrainoje) ir, daug kariuomenės praradęs šios upės vilnyse, pats laimingai upę perplaukęs ir nelaisvės ar mirties išvengęs.

Vytauto Didžiojo bažnyčia yra ištikė nelaimės: 1655 m. užėmė Kauną, švedai smar-

kiai apnaikino bažnyčią ir vienuolyną, vienuolius išžudė ir, vėliau pasitraukdami, miestą rusams užleido. 1669 m. Mykolas Jeronimas Ivanauskas, Minsko pilių prefektas, savo lėšomis bažnyčią atnaujino. Vėliau, bajoro Paškevičiaus parama ir rūpesčiu, vėl įsikūrė pranciškonai, atnaujindami vienuolyną. Rusai ją buvo supravoslavinę.

Didžiojo karo metu Vytauto D. bažnyčia nebuvo paliesta. Tik vokiečių okupantų bulvių sandėliu paversta, ji buvo gerokai apirusi. 1919 m. balandžio mėn. 18 d. Lietuvos valdžia grąžino bažnyčią Žemaičių vyskupo žinion.

1933 metais toji seniausioji Kauno bažnyčia pateko į pranciškonų rankas. Pranciškonai galimais būdais taiso, lopo suirusią, niaurią Vytauto bažnyčią. Apdengė naujai stogą, įvedė centrinį šildymą ir padarė kai kuriuos kitus pagerinimus. Tik gaila, kad beveik kasmet bažnyčia esti potvynio užseimama, net iki 1,5 metr. aukščio, kaip tai įvyko 1936 m. kovo mėn. 8 d.

1938 m. pasiryžę atnaujinti vidaus ir išorinį bažnyčios vaizdą. Nereikia leisti, kad ši seniausioji bažnyčia, Vytauto palikimas, žūtų. Kaip pirmiau, taip ir dabar visa Lietuvos visuomenė padės ją atremontuoti, išdekoruoti. Dabartinis Vytauto bažnyčios rektorius Tėvas Domininkas Kaubrė rūpinasi, kad kitais metais darbas būtų pradėtas ir baigtas.

Vyskupas Reinys Vilkaviškio Ganytojas

Dėl gilios senatvės, J. E. vyskupas Antanas Karosas pasitraukė iš Vilkaviškio vyskupijos sosto, kuriame garbingai išbuvo per daug metų.

J. E. vyskupas Mečislovas Reinys paskirtas Vilkaviškio vyskupijos ganytoju.

Sniegas Užgriuvo Žmones

Neseniai Klaipėdoj pro katalikų bažnyčią beeinantiems keliems praeiviams nuo bažnyčios stogo užgriuvo didelė masė sniego ir praeivius prislėgė. Laimei, sniegas buvo minkštas ir žmonės išlindo iš jo sveiki, nusipurtę sniegą ir nuėjo savo keliais. Jau didesnė nelaimė įvyko Laukininkų gatvėje, kur griuvanti nuo stogo sniego masė pritrenkė vieną bežiūrinėjantį krautuvų vitriną. Su bėgę žmonės užgriuvusį ištraukė be sąmonės.